

[Hanne Reintoft.]

ren huske det løfte? Nu har jeg på baggrund af budgettet og den efterbeskatning, der er opgivet af det økonomiske sekretariat — og man må gå ud fra, at de oplysninger er rigtige — erfaret, at nationalindkomsten i 1971-72 kommer op på 104,8 milliarder kr., mens skatter og kontingenter udgør 58 milliarder kr., og det giver, hvis man kan regne efter Pedersens regnebog, en procent på 55 og ikke på 45 som lovet i 1969-70. Endnu et groft løftebrud. Jeg synes ikke, man her skal komme og drage os andre til ansvar for brudte vælgerløfter, for de tårner sig op på regeringens side, så den efterhånden ikke kan være bekendt at blive siddende længere.

Virkningerne af den øgede beskatning bliver et urimeligt kasseoverskud og nedsat forbrug, og ganske givet vil også investeringerne blive nedsat i takt med forbrugsbegrænsningerne, måske endda hurtigere. Man må vide, at produktionen herved vil falde til skade for betalingskontoen, og afsætningen af varer falder omgående. Vi kan lige så godt se i øjnene, at 100.000 familier står i umiddelbar fare for at blive ramt af arbejdsløshed, og økonomiministeren undser sig jo heller ikke for i næsten hver tale, han holder, at true med det.

Nu er der dem, der kynisk påstår, at de arbejdsløse oppebærer 80 pct. af deres løn, så deres forbrug kun vil falde med 20 pct., men det er ikke rigtigt. Understøttelsen er udhulet ganske betydeligt, og en del tillæg og ekstrafortjenester får man ikke med. Når alle har fået deres trækprocent sat adskillige procent op samtidig med, at der er sket sociale nedskæringer, vil der være omkring 100.000 familier, som står i fare for at skride ned under eksistensminimum. Så kan man godt stå her og snakke som fru Grøthe Philip om omfordeling og sociale goder, men vi har jo lige skåret ned på de sociale goder, der er ikke blevet flere sociale goder til befolkningen, tværtimod, de er blevet skåret ned. Men det er rigtigt, at der finder en omfordeling af pengene sted, nemlig fra alle lønmodtagerne over i de besiddendes lommer, og det gør man rigtig effektivt og dygtigt, det vil jeg give fru Grøthe Philip ret i.

Forbruget vil falde meget stærkt, og det vil igen sige, at betalingsbalancen forringes, da investeringerne og produktionen falder

samtidig. I stedet for at føre denne asociale politik kunne regeringen studere de forslag, som jeg har fremlagt gang på gang, og specielt kan regeringen medvirke til, at afgifterne på fødevarer bliver fjernet, da denne moms nedsætter forbruget til skade for landmændene og de mindstbemidlede i vores samfund. Regeringen indrømmer jo, at man efter dens egne prognoser — og jeg må stadig væk regne med, at de er nogenlunde vederhæftige — må regne med et fald i landbrugseksporten. Det betyder nye afsætningsvanskeligheder, og det kunne også motivere til at gøre fødevarerpriserne på hjemmemarkedet billigere både i forbrugernes og i landbrugets interesse, hvis det da er de menneskers interesser, man tjener, og ikke helt andre. Og det var nok det, man skulle være ærlig og indrømme.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Fru Hanne Reintoft tillod sig her at sige, at visse folketingsmedlemmer, der dengang stod i socialistisk folkeparti, af lederne løgnagtigt blev bildt ind, at arbejderflertallet stod og faldt med momsen. Jeg er ikke meget for at diskutere med fru Hanne Reintoft her, men jeg er nødt til at sige, at der var ingen aftaler om, at vi skulle stemme for momsen, da vi blev enige om at støtte den socialdemokratiske regering, efter at regeringsforhandlingerne var endt negativt. Videre: at den 31. januar 1967 vedtog vort hovedbestyrelsesmøde en længere resolution, hvori vi opstillede de betingelser, vi krævede opfyldt for at stemme for momsen. Denne blev vedtaget. Den har fru Hanne Reintoft ikke opponeret imod. Da vi fik betingelserne opfyldt til 95 pct., blev sagen i marts måned forelagt såvel i folketingsgruppen som i hovedbestyrelsen, og dér blev det — jeg tror med alle stemmer mod 2 — besluttet, at vi skulle stemme for momsen. Det drejede sig ikke om, hvorvidt arbejderflertallet kunne bestå eller ej, for uafhængigt deraf havde partiets hovedbestyrelse i januar 1967 stillet op betingelserne for at stemme for momsen. Der var ingen løgnagtighed.

(Kort bemærkning).

Hanne Reintoft: Jeg havde også gerne undgået denne debat, men jeg må lige gøre